DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

AMAUROSI.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
AMAUROSI;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti,

NECNON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI conſenſu,
Et nobiliſſimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini ſubjicit

JOANNES CRAMPTON,

A. B.

TRIN. COL. DUB.

HIBERNUS,

SOC. REG. MED. EDIN. SOC.

Ad diem 24. Junii, hora locoque ſolitis.

EDINBURGI:
CUM PRIVILEGIO.
TYPIS GULIELMI CREECH.
M DCC XCIII.

GILBERTO AUSTIN, D. D.

HAUD MINUS

ARTIBUS INGENUIS

QUAM

STUDIIS SEVERIS

SPECTANDO;

HANC DISSERTATIONEM,

OBSERVANTIÆ SIGNUM,

D. D. C.que

AMICUS,

AUCTOR.

—— But thou

Reviſit'ſt not theſe eyes that roll in vain
To find thy piercing ray, and find no dawn;
So thick a *drop ſerene* hath quench'd their orbs,
Or dim ſuffuſion veil'd. ——

MILTON.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
AMAUROSI.

AUCTORE J. CRAMPTON.

OCULUS humanus fabrica pulcherrima ac delicatiſſima pariter a ſapiente rerum Opifice formatus, eoque ſitus ut quam tuto ac quam commode viſus exerceatur, ſuos tamen habet morbos miſerandos, omnique attentione dignos. Fieri non poteſt quin organon adeo tenerum, adeo complicatum, tantis tamque diverſis periculis objectum quadam aliquando parte laboret; et ſi in machina tam complexa partis cujuſdam functio læſa vel impedita ſit,

ſive tunicæ, ſive humoris, aut vaſorum ſine numero quibus oculus ſcatet ac nutritur, patet viſus poteſtatem pariter imminui aut depravari poſſe. Neque hoc ſolum: nam ipſius oculi partiumque ejus, ſalva prorſus fabrica, cæcitatis gradus varii accidere poſſunt. Vitium hoc Amauroſis vel Gutta Serena appellatur. A Barbaris olim Gutta Serena vocabatur;—Gutta ex inepta Arabum ſententia, qui, ſecundum hypotheſin ſuarum defluctionum, opinati ſunt, guttam catarrhalis materiæ ante foramen viſus opticum in nervum illapſam, impedire ſpirituum in eundem ingreſſum. Serena vero dicta, quod oculum non opacaret.

De hoc morbo pauca diſſerere vel colligere potius in animo eſt, omnibus aliis oculi affectionibus prætermiſſis, quippe quæ omnes fuſius ab auctoribus diverſis tractati ſunt. Preterea diſſertationis hujuſmodi limites arcti, ac metus ne in libellum uſque paginæ ſequentes increſcerent, nos a tali incœptu prorſus deterrent.

Amauroſis

Amauroſis definitur *, "Viſus imminu-
"tus vel prorſus abolitus, ſine oculi vitio
"evidenti, plerumque cum pupilla dilatata et
"immobili."

Hunc morbum nulla oculi deformitas, nulla humorum opacitas comitatur; e contra illis tali calamitate affectis accidit, ut oculi plus uſitato ſplendeant, ac pupilla ampla clariſſuma appareat. Affectio videtur eſſe retinæ aut nervi optici partis cujuſdam, qua radiis lucis per oculum tranſeuntibus inſenſilis fit. Variat gradu intenſitatis Amauroſis. Perfecta eſt, cum viſus e toto abolitur; Imperfecta, cum reſtat videndi facultas aliqua; et Partialis, quando objecta in parte tantum curta aut dimidiata cernuntur.

In Amauroſi perfecta nulla videndi poteſtas ſupereſt. Retina ex integro inſenſilis fit, co-

* Cullen Morb. Gen. xciii.

lores vividiſſimi nullo modo a debilioribus diſcrepare percipiuntur, noctes dieſque eadem videntur, miſerque caligine uniformi vitam tranſit.

In imperfecta colores vividos diſtinguendi poteſtas aliqualis remanet, et luce valida affici videtur oculus, adeo ut iris ad contrahendum aliquanto cietur; in hac ſpecie maculæ nigræ, muſcæ volitantes, lucis fulgores variæque ante oculos illudere imagines videntur.

Altera ſpecies, quæ * partialis vocari poteſt, haud minus attentionem meretur; cum pars tantum retinæ morbida ſit, rerum imagines in oculo depictæ ibi ſolummodo impreſſionem faciunt qua radiis lucis ſenſilis exiſtit; patet ergo figuram imaginis, quæ percipitur, a partis retinæ ſanæ magnitudine atque forma pendere;

* Guerin Traité de Maladies des Yeux, p. 156 et ſeq.

dere; miræ hinc phaſes, ſæpe revera ludicræ, objecta enim mutata, curta, dimidiata videntur. Binos hic mirabiles caſus quos St Yves prodidit memorare liceat *. Homo nempe ſoli aprico fraga colligens amblyophia bimeſtri correptus eſt, quo tempore fragum depictum perpetuo ejus oculis obverſabatur. Juvenis porro canonicus Amauroſi imperfecta unius oculi, cum ejus pupilla quartam partem nativæ contractionis tantum habente, laborans, dum oculo ſano clauſo cæcutientem ad legendum adhiberet, pro literis earumque ſeriebus nil niſi lineas nigras conſpicabatur, quarum in medio proprii oculi imaginem uſque adeo determinatam videbat, ut et iridis colorem et radiorum quorundam per eam tranſeuntium ſitum exacte teneret. Uſu catharticorum refrigerantium et ſpirituoſorum collyriorum, intra triginta dies ſpectrum evanuit, viſuſque acies priſtina rediit. Plurima quoque alia narrantur

* St. Yves Traité de Maladies des Yeux, p. 259.

narrantur exempla, in paralyticis præſertim, ubi objecta duplicata variaque ludibria optica occurrerunt, quæ omnia a parte retinæ tantum affecta oriri videntur.

Infantes ſæpe cæci naſcuntur, quod non niſi ætate procedente percipitur, et lucis ſolatium nunquam poſtea experiuntur; ſed quod multo magis lugendum, homines qui florente ætate viſu optimo præditi ſunt, ii præſertim ſtudiis dediti, quique animi acie naturæ opera contemplari ſolebant, quo magis ſcientiae fontes haurire avebant, eo magis amiſſa dolent lumina; et quod vitæ ſupereſt tenebris, animi mœſtitia, corporis inertia ac languore conſumunt.

Diverſis modis hic morbus ſeſe oſtendit; nunc cauſa vehementer applicata ſubito cæcitas invadit; ſæpius tamen ſenſim aggreditur, et alter oculus ſolummodo viſum perdit, ſed haud ita multo poſt alterius cæcitas inſequitur;

ſequitur; præcedunt et comitantur capitis dolores profundi, vertigo, ſuffuſio, ſcintillæ muſcæque volitantes ante oculos obverſantur, viſus gradatim debilitatur hebeſcitque: Pupilla dilatatur, et iris luce immiſſa non contrahit; ſaltem magnam irritabilitatis ſeu conſenſus quem cum retina habet, partem amittit. De morbi gradu per quantitatem contractionis quæ ſupereſt judicare ſolemus; viſu penitus deleto pupilla immobilis; ſi pars mobilitatis ſupereſt, viſum proportionalem relinqui judicamus: At in Amauroſi exquiſita accidit aliquando ut pupilla, luce valide applicata vice contrahendi amplius dilatetur dum cæcus, enim ex * inſtinctus poteſtate niſum ad videndum facit, luciſque quantitatem ad retinæ ſtimulum nimis exiguam invenit; ſitus inde ille eligitur qua lucis maxuma quantitas in oculum admittatur.

Quanquam

* Monro Prælect. Anat.

Quanquam in hoc morbo pupilla ſemper fere dilatatur *, exceptiones tamen obſervantur ubi pupilla, aut mobilitatem retinet, aut omnino contracta apparet; in priori caſu oculus a ſano ab inſpiciente nullo modo dignoſci poteſt, licet perfecta cæcitas adſit. Hujuſce rei explicatio a † quibuſdam dicitur pendere ex eo quod nervi ciliarii qui uveam ſuppeditant ab optico omnino diſtincti independenteſque proveniunt, hoc itaque compreſſo paralyſive affecto illos integros manere poſſe, et luce applicata aut iis aut iridis fibris contractionem ſequi; nobis potius conſuetudinis effectui res tribuenda videtur: qua oculi partes in circumſtantiis quibuſdam ſtimulis idoneis applicatis motus aſſuetos perficiant; quanquam enim retina, luce applicata, functionibus ſuis ita lædatur ut viſus perceptionem non

* Janin Memoire ſur l'Oeil, p. 425.

† L. c. ſupra.

non producat quid obſtat quin tantilla pars energiæ nervoſæ ſuperſtet quae ad motus partium ſympatheticos ciendos ſufficiat.

Cum pupillæ contractio permanens eſt, nullaque dilatatione alternata, ex inflamatione et adhæſione, aut injuria uveæ partiumque vicinarum plerumque pendere videtur.

In exemplis quibuſdam hydrocephali interni, ſtadio nempe ejus ultimo *, paucisque ante mortem diebus, pupillæ quæ antea patulæ, nunc magnitudine fere naturali obſervatæ ſunt; vir clariſſimus explicationem hujuſce deducit ex eo quod aqua in cerebri ventriculis quæ antea thalamos nervorum opticorum praecipue premebat, nunc mole aucta nervos remotiores in origine ſua, ideoque eos qui uveam ſuppeditant, afficiebat, hinc laxitas paralyſiſque ejus; quod accidit etiam paulo

I B poſt

* Whytt de Hydroceph. Interno.

poſt mortem, pupilla enim, limbis ejus externe verſus minus tractis, neceſſario contractior evadit.

Guttam Serenam ſæpe comitantur ſenſuum hebetudo et anaiſthesia quædam, aliaque ſymptomata paralytica; nares ſemper fere aridæ excretione Schneideriana deſtituta obſervantur, corpuſque totum cum animi ſenſuumque languore participat.

Nullæ aliæ ſunt oculi affectiones quibus Amauroſis confundi poteſt; pupilla enim pellucida, oculique partes integræ, diagnoſin ſatis evidentem ab omnibus aliis viſus defectibus præbent.

C A U S Æ.

Amauroseos cauſæ agunt, vel cerebrum nervoſque comprimendo, vel vim eorum dirimendo.

I. Compreſſio

I. Compreſſio nervi optici in parte ejus aliqua, aut cerebri ipſius, quæ diverſis modis efficitur: Vis externa capiti illata, cranii vulnera vel depreſſiones; tumores varii *, oſſei †, ſteatomata in diverſis cerebri partibus, mole ita adaucti ut ad cerebrum comprimendum valeant.

‡ Fluida quoque in varias cerebri partes effuſa, aut hydatides tanta copia, ut compreſſionem efficiant; aqua in cerebri ventriculis haud poteſt quin thalami nervorum opticorum preſſione afficiantur; oculus enim lucis radiis inſenſilis cum pupilla dilatata, ſunt ſymptomata quæ in hydrocephalo interno nunquam deſunt.

 Arteriæ

* Boerhaave de Morb. Oculi, c. ii. § 3.

† Bonet Sep. Anat. lib. i. § 18. obſ. 10.

‡ Morgani Epiſt. ix. N° 20.

Arteriæ carotides intra cranium ingreſſæ, ubi circa ſellam ſphænoidalem plures anaſtamoſes cum ſemet ipſis ac arteria baſilari, qui circulus Williſii appellatur, faciunt, ſi hæ ſanguine turgidæ ſint et dilatentur, nervi optici neceſſario comprimantur oportet.

Tunica quoque ſclerotica, ubi nervus opticus per foramen aut annulum ejus, globum oculi intrat, inflammatione aliave cauſa craſſior atque arctior reddita compreſſionem efficiet.

Arteria etiam centralis quæ nervi ſubſtantiam penetrat, plenitudine, dilatatione, pulſatione aut actione aucta, nervum comprimere, aut ſanguinem inter vaſa, quæ nil niſi fluida pellucida antea vehere ſolebant, effuſo, retinam inſenſibilem reddere poteſt.

Denique quicquid caput concutit, ſanguinis impetum caput verſus violenter adauget, ut ictus, ſternutatio vehemens, adfectus animi

mi excitantes, calor, exercitatio, &c. aut quicquid reſpirationem impedit, ſanguiniſque a capite reditui obſtat, compreſſioni et effuſioni faveri videntur.

II. Retinæ atonia; torpor.

Stimuli ſolito fortiores oculo ſubito ac vehementer applicati, ut lux vivida, radii ſolis directi, aura electrica, fulgur, &c. ſæpe viſus prorſus eripiendi poteſtatem oſtenderunt. "* Dionyſius Siciliæ tyrannus domum ſuper carcerem conſtruxit clariſſimam, ac longe ſplendidiſſumam, calce illitam. In eam domum poſtea qui diutiſſime carcere infimo fuiſſent concluſi vinctos ipſos ſurſum educebat, qui ex multa ac profunda caligine in ſplendidam lucem egreſſi lucem quidem erant cupidi intuituri, intuiti vero occæcabantur lucis ſplendidæ occurſum repentinum

ac

* Galen. de Uſ. Part. lib. x. cap. 3.

ac confertum non ferentes:" et exempla eſſe hominum qui fulmine tacti ilico viſum perdiderunt quotidiana docet experientia.

Lentior, ſed haud minus frequens certuſve oculis infeſtus eſt uſus eorum nimis intenſus, ſtudia nocturna, objectiſque minutis applicatio conſtans: Hujuſce exemplum memorabile poeta eximius noſter, et caſus ejus, Perfecta Amauroſis a ſeipſo elegantiſſume deſcribitur; et nobis quoque quotidie, ex variis artium cultoribus, qui opera minuta tractant, exempla hujuſmodi occurrunt.

Torpent quoque aliquando ab ipſo natu viſus organa, ac infantes cæci non niſi ætate procedente notati ſunt; horum etiam aliquos ſanatos eſſe narrant St. Yves et Sauvages *.

Porro

* Noſol. Method. tom. i. p. 747.

Porro experientia compertum eſt, omnes corporis partes atque organa diverſa ætate provecta fatiſcere atque debilitari, neque enim ut in æternum durarent formabantur; hæc autem naturæ lex, hoc conſilium ut ſinguli pereant homines, gens humana floreat; nec viſus organon talis mutationis immune. Retinæ ſenſibilitas enim ſeneſcentibus in dies imminuitur, præſertim ſi oculis abuſi ſint, noctu ſcripſere, opera minuta tractare; et terminus viſionis diſtinctæ intra paucorum annorum ſpatium ſenſim ſed evidentur decurtatur.

Ab aliis quoque morbis Amauroſis oriri conſuevit, ut ab arthritide, ſcrophula, vermibus exanthematis, morbiſque febrilibus, &c. neque hoc mirum videatur; ſi pars enim quædam corporis a natura ita conſtituatur ut in morbum admodum proclivis ſit, cauſæ quæcunque debilitantes corpori applicatæ, licet ad alium morbum producendum magis inclinent,

inclinent, ex ſympathia tamen quam omnes fere corporis partes inter ſeſe habent, debilior iſta tantum injuria afficietur; ſic a frigoris applicatione varii morbi, ſicut partes magis pronæ ſunt, excitantur, modo pulmones, modo inteſtina afficiuntur, in altero veſica, in altero etiam pedes laborent.

* "Sed neque hæc quamvis exigua et imperfecta de cerebri et mentis morbis ſcientia ſuis difficultatibus caret: nam facta cerebri vel partis ejus cujuſvis læſione, tumore, oſſe in mucronem creſcente et irritante, &c. nemo predixerit quidnam mali talis læſio factura ſit; epilepſiam, apoplexiam, hemiplegiam, ſtuporem melancholiam, furorem, dolorem capitis, aut nil præter ſolitum; non deſunt enim exempla hominum qui poſt amiſſam haud exiguam cerebri partem convaluerunt, et diu vixerunt; vel qui corrupta magna

* Greg. Conſp. Med. Theoret. § 305.

magna cerebri parte nil incommode perceperunt donec tandem ſubito corruerunt convulſi ac moribundi."

A ſpaſmo etiam, ut in epilepſia et hyſteria ſolenne eſt oriri obſervatur; convulſis undique oculi muſculis nervumque forſan inter ſeſe prementibus, nil mirum ut viſus pereat.

Venena, ut vapores quidam oculis applicati, aut varia narcotica in ventriculum ingeſta, morbum induxiſſe docet experientia; ſtramonium, hyoſciamus, cicuta, opium etiam magna copia devoratum: Ebrietas a liquoribus ſpirituoſis, ac hercule! vino ipſo viſus etiam prorſus ſuſpendendi poteſtatem, ut Bacchi cultoribus probe notum eſt, habet.

Venena quoque foſſilia, ut plumbum, arſenicum, eorumque vapores, hanc affectionem

aeque ac alia ſymptomata paralytica excitare inveniuntur.

Ex cauſarum excitantium enumeratione, Amauroſis, retinæ inſenſibilitatem ſtatumve paralyticum, pro ſua cauſa proxuma, et hanc eodem modo ac aliæ paralyſes effici, videtur, curſu communicationis cerebrum inter nervumque intercepto, aut nervo ipſo exhauſto, exſucco, morbido, impreſſio illa qua mutatio in cerebro ad ſenſationem efficiendam neceſſaria, fieri non poteſt. Sed quænam mutatio, quiſve motus, in cerebri partibus inter ſeſe ad ſenſus motuſque producendos accidit, hactenus phyſiologos omnes difficultatibus haud exiguis implicuit, et ut his rebus lux propitia effulſerit omnibus avide optatur.

Retinæ ſtatus hic, ſaltem in iis caſibus ubi nervi in origine ſua a compreſſione liberi evadunt, forſan in conditione morbida retinæ vaſorum

vaſorum conſtat; obſtructis iis, mutatis, actione auctis, aut deficientibus, conditio expanſionis nervoſæ relativa quæ ab iis multum pendet, quodammodo mutatur. Et Profeſſor Monro in prælectionibus ſuis paſſim obſervat ſyſtema arterioſum ac nervoſum per totum corpus mutuo quodammodo ac quaſi in circulo reagere: Nervos ſcilicet ad arteriarum et arterias ad nervorum functiones integras exercendas pariter requiri; ſi vaſa ergo quæ ſanguinem in oculum vehunt, obſtructa, minuta, aut quovis modo læſa ſint, nervi tali nutritione ac ſtimulo forſan ſolito orbati haud amplius ad ſua munera valent.

PROGNOSIS

Potiſſimum a cognitione cauſæ excitantis repetenda eſt. Sic Amauroſis a preſſo nervo optico, ſi cauſa premens tumor aut exoſtoſis ſit rariſſume ſanatur; ſed cauſæ hujuſmodi

ſæpe

ſæpe nullo modo detegi, vix equidem ſuſpicari poſſunt.

Si vulnera, ictus, inflammatio, commotio cerebri in culpa ſint, pro ratione cauſæ violentiæ curatio expectanda.

Amauroſis repente orta plerumque curabilior eſt quam illa quæ pedetentim lenta, ſed haud minus certa gradu incedit.

Si atonia paralyſiſve retinæ pro cauſa, ab inſenſibilitatis gradu, morbi duratione pupillæ ſtatu, ac remediorum effectu judicatur.

Amauroſis ſymptomatica leve ac fugax malum, morborum ſpaſticorum, hyſteriæ, epilepſiæ, colicæ ſaturninæ, &c. temporaria ſolum eſt, et finito paroxyſmo ſponte evaneſcit.

In genere quo magis pupilla contractilitatem ſuam retinet, quo recentior ſit morbus,

et

et quo minus læſionis organicæ ſuſpicio ſit, eo magis de eventu morbi, fauſtum proferre judicium licebit.

RATIO MEDENDI.

Cum morbus hic diverſis pariter ac oppoſitis cauſis oriatur, perſpicuum eſt, rationem medendi quæ omnibus ſpeciebus ejus prorſus conveniat proponere plane impoſſibile eſſe; ſingulæ itaque ſpecies ſpectandæ, ac cauſæ remotæ, ſi cognoſci poſſunt vitandæ, ac quantum in nobis eſt, prorſus amovendæ ſunt. Plurimum quoque medelæ perſpicuæ conferet ſi probe conſideremus utrum morbus ſit revera idiopathicus atque a vitio partis locali oriens, an ab affectione in diſſita quadam corporis parte, et ex ſympathia tantum viſum afficiens incipiat; in poſteriori caſu morbi primarii praecipue ratio eſt habenda, in priori ſive idiopa-

thico

thico conſilia quæ ſequuntur proponenda videntur:

I. Compreſſionem amovere.

II. Retinam paralyticam reſtaurare, torpentem concitare.

III. Spaſmum, ſi adſit, tollere.

Primum conſilium remediis praecipue evacuantibus ac deobſtruentibus efficitur; ſi juſto plenior ſit æger, aut plus æquo ſanguinis ad caput dirigi videtur, detractio ſanguinis inſtituenda eſt: Talem autem evacuationem celebrare, niſi actionis auctæ vel congeſtionis in capite ſigna ſimul adſint, raro neceſſarium erit: Sanguinis quoque miſſiones topicæ, quales hirudinibus, cucurbitulis aut ſcarificatione provocantur, æque profunt, atque difficultatibus venæ ſectionis generalis carent.

Cathartica

Cathartica levamen haud exiguum in omnibus fere capitis morbis, præſertim ſi a ventriculi conditione aliquo modo pendeant, ubi alvus liquidior ſemper fere juvat. Purgatio plena, ſatis valida ac prompta qualis a catharticis quibuſdam draſticis cietur egregie aliquando prodeſt:— " * Derivationem enim abdomen verſus efficit, motumque ſanguinis per omnia hujus viſcera promovet, et multum humorem tenuem ex ſanguine detrahit, et ſic exinanitio generalis fit, et tenſionem vaſorum quæ ſanguinem ubique corporis vehunt, minuit, et ſanguinis ideo impetum temperat et actionem vaſorum abſorbentium excitat atque intendit." Sic a doſi calomelanos cum jalappa maculas corneae diſperſas fuiſſe cognovimus.

Veſicantia, qua evacuantia ac qua ſtimulantia plurimum medelæ conferre reperiuntur,

* Auctor. cit. ſupra, § 1418.

tur, et parti quam proxume applicata, conditionem ejus quodammodo mutare poſſunt; capitis etiam atque oculi ipſius dolorem qui comitatur, levare conſuerunt. Eadem intentione fonticuli ac ſetacea quibuſdam placent, ſed repetitis veſicantibus poſthabenda ſunt.

Uſtio cranii plurima Amauroſeos exempla ſanaſſe jam inde ab Hippocrate ad noſtram uſque ætatem memoratur. * Deckers narrat virginem poſt varia valetudinis incommoda cæcam demum factam, atque ubi curata eſt denuo recidivam fuiſſe paſſam: Inuſto autem uſque ad os vertice, liberata denuo, ubi ulcus conſanabatur cæca rurſus fiebat: quod ter accidit, terque inuſtio eſt inſtituta, ſicque poſt tertiam uſtionem viſum ægra retinuit. Uſtio tamen leviſſima, † Hænio teſtante, binis

in

* Exercit. Pract. p. 109.

† Ratio Medendi, Part vi. p. 239.

in caſibus peſſimos in encephalo produxit effectus, mortemque cauſavit, ergo eo certius hæc a profunda ad diploen uſque uſtione (id quod auctores uſtionem commendantes exigunt) facta conſequi opportebit; et recentibus in craniis experimento capto, iis cauterio vix tactis, in interna illorum ſuperficie loca uſtioni reſpondentia flaveſcebant bullaſque flavas protrudebant; nos itaque a praxi adeo crudeli prorſus abhorremus.

Emetica, utpote remedia quæ corpus totum agitant, vaſa omnia nervoſque concutiunt, ſecretiones omnes excretioneſque promovent, abſorptioni præſertim favent, aliquid præſtare poſſunt; et hac intentione potius propinanda cenſemus, quam evacuationis conſilio; ſed ſæpius ac juſtis intervallis repetantur oportet.

Errhina, ut pulvis aſari, &c. multum laudantur: et equidem, cum in hoc morbo, nares ſemper fere aridæ, locique vicinitas conſide-

rantur, minime mirum videatur, ut aucta excretio Schneideriana levamen haud ſpernendum promittat: acriora a quibuſdam uſurpantur, ut * mercurius vitriolatus cum pulvere ſternutatorio vel glycirrizæ in errhinum confectus, qui plures amauroſeos caſus, ex inſperato fere, ſanaſſe memoratur: Haud tamen inficiendum eſt, errhina incaute adhibita omnia ſymptomata exacerbare, ſternutationemque cauſam Amauroſeos quandoque excitantem fieri, ſed hoc a prudenti applicatione vix accidere poteſt.

Si compreſſio a liquidis effuſis, a tumoribus intra cranium, aut prava partium conformatione pendeat, remediis, quæ vi deobſtruenti pollent, ut mercurio, tartari cryſtallis, cicuta, aliiſque hujuſmodi medicamentis curatio tentanda eſt; ſed hæc etiam votis medici ſæpius

minume

* Memoir. Med. Soc. Lond.

minume reſpondiſſe, ingrata docet experientia.

Parata e mercurio, ut corroſivus ſublimatus, remedia in tales affectiones ſanandas efficaciſſuma reperiuntur, etiamſi quibuſvis aliis morbus cedere recuſet; vix opus eſt ut de adminiſtratione ejus hic verba faciam, uſus autem ejus per tempus aliquod continuari, et haud ſine cautela adhiberi debet: quibuſdam morbum exacerbare videtur, et effectus ejus in corpore tales ſunt, ut ſi nil proficiet, multum ſanitati nocere invenietur.

Tartarus antimonialis, refractis ſed iteratis doſibus exhibitus, quibuſdam exemplis omnia commoda prioris remedii, ſine incommodis ejus præſtare comperitur: remedium certe quod viribus haud exiguis in corpore pollet; combinationes quoque ejus cum mercurio aliquando votis medici reſponderunt.

Secundum

Secundum conſilium abſolvitur medicamentis ſtimulantibus ac tonicis: ea ſtimulantia præcipue proſunt quæ effectus ſuos in corporis partibus remotis, vaſiſque extremis, oſtendunt; hujuſmodi multa celebrantur, pauca quæ eminent memorare ſufficiat.

Electricitas in omnibus fere nervoſi generis morbis plurimum celebratur, et plurima Amauroſeos hiſtoriæ hac methodo ſanatæ memoriæ proditæ ſunt. Adminiſtratio ejus diuturna ac ſedula ſit, neque nimis vehementer applicata, nam tunc morbus in pejus ruit, nulla cura poſtea redimendus: ſed quanquam in plurimis caſibus auxilium promittat Electricitas, haud tamen expectandum, hanc plus quam alia remedia in omnibus votis noſtris reſpondere; ſemper in memoria tenendum morbi cauſas eſſe varias, et aliquas, ex earum natura, ultra medicinæ poteſtatem ſitas eſſe.

Arnicæ

Arnicæ montanæ flores ſumma cum utilitate in Amauroſi, teſtantibus multis medicis haud parvi nominis, adhibitæ ſunt.

"Novi virum (ait * Hænius) qui, et vino deditus et ſecretioribus reipublicæ tranſcribendis diu noctuque occupatus, in Amauroſin incipientem inciderat; quem Albinus ſolo millipedum uſu per plures menſes continuato reſtituit: habent millepedes aliquid mire ſtimulans et agitans ſolidas noſtri corporis partes."

Mercurius quoque et antimonium, utpote vi ſtimulanti pollentia, eadem intentione præſcribuntur.

Oculos quoque adumbratos ſervare proderit, nec lucem admitti donec plenam ſenſibilitatem ac robur recuperaverint, et tunc non

niſi

* De Haen Prælect. Pathol. tom. iii. p. 442.

niſi roborantibus, tam generalibus quam topicis, præſertim aqua frigida, applicatis, deberi: Et nihil adeo conferet, ad oculi retinæque tonum roburque reſtituendum, quam diaeta ſtimulans, nutriens ſed levis, cum vini portione modica; et ſi corporis debilitas ac languor requiret, ad corticem Peruvianum, valerianam, ac reliqua remedia roborantia, cum balneo frigido, confugiendum.

Si morbus a venenis in ventriculum ingeſtis aliove modo corpori applicatis oriri cognoſcatur, quo citius noxium e primis viis pellatur, eo melius curatio ſperanda; et ſi veneni corrector idoneus cognoſcatur, ſtatim porrigatur oportet: noxio autem e corpore excreto, ſi debilitas paralyſiſve ſequantur, nil æque ac electricitas proderit.

Conſilium tertium.—Cum ſpaſmus in cauſa ſit, ab epilepſia, hyſteria, aut aliis morbis convulſivis principium ducere invenietur,

tunc

tunc varia remedia, ad affectionem ſpaſmodicam ſuperandam, ea praecipue quæ antiſpaſmodica appellantur, proderint : ſi ſpaſmo remittente ſuperſtet tamen cæcitas, varia remedia antea propoſita, adhibeantur, morbi primarii ſemper habita attentione.

F I N I S.